

Tisztelt Kuratórium!

A jelöltem „ a kivételesen nagy tehetségű és erejű, sajátos humorú színésznő: Kiss-Végh Emőke”¹

„A Bovary Emmát egy belvárosi ház negyedik emeletén láttam (Párisi udvar, Je Suis Belle szalon, Dollár Papa Gyermekai produkció), elég régóta megy, de nekem csak most lett meg, és most már meg is marad, annyira elbűvölt. Ebben az a szép („belle”), hogy nincs más, csak a színész(nő), Kiss-Végh Emőke, meg persze a Flaubert-ből – mindenféle klasszikus franciák és skótok hozzáadásával – magyarított, illetve háziasított (domesztikált) szöveg, ami szintén igen jó, de igazán az előadó teszi azzá. Parányi szoba, áll egy lány, hosszú, néhány divatkreációval dekorált szabásasztallal derékban a falhoz szorítva (később az asztalon), sápadt, nett, tornyos frizurás jelenség, mint egy próbababa, egyszerre archaikus és mai, polgári francia és provinciális magyar, s meséli az életét. Tompult férjét és váltott szeretőit, vidékiségét és nagyvilágiságát, bezártságát és elvágódását, olvasmányait és félműveltségét, rögválóságát és sznobériáját. Finom és közönséges egyszerre, leheletnyi affektáltsága természetes és alig reflektált, töpreng, elmélázik, kis szüneteket tart, mint akinek abban a pillanatban jut eszébe a mondandó, egyszer rosszul lesz, ledől, elnézést kér, biztosít, hogy mindjárt folytatja, és a végén hektikus táncot lejt. Aztán lekuporodik, valami olyasmit kérdez, hogy „kell még valami?”, és kimegy. Nem, nem kell semmi. Tökéletes háromnegyed óra volt.”

(Koltai Tamás, Élet és Irodalom)

---

¹ Herczog Noémi: Újszemélyesség, SZÍNHÁZ FOLYIRAT

Amerre jár, színház terem: a Je Suis Belle divatmárka varrodájában Bovaryné lesz belőle, egy belvárosi lakás nappalijában Hedda Gablerré alakul. Mindezt néhány négyzetméteren, díszlet és sűgő nélkül. Ez érdekli: az új színházi formák, új alapokra helyezett, szorosabb, közvetlen színész-közönség kapcsolat. „Fiatal művészként kötelességem az új irányokat megtalálni”-vallja.

Hogy ezeket felfedezze, világot lát. Miután a Kaposvári Egyetem színész szakán (Mohácsi János osztályában), majd a Károli Gáspár Egyetem színháztudomány mesterszakán diplomázott, Dollár Papa Gyermekei néven 2009-ben önálló társulatot hozott létre és rendszeresen játszik a Trafóban. Munkájuknak köszönhetően eljutott már Hollandiába, a Holland Antillákra, Belgiumba, Finnországba, legutóbb pedig az Oslói Nemzeti Színházban, az Ibsen Fesztiválon játszotta Nóra szerepét.

Az is eszébe jutott, hogy 12-18 éves közép-amerikai fiatalokkal, akik számára az európai színházi hagyomány addig teljesen távoli és idegen volt, megismerteti Sztanyiszlavszkij módszerét. Cserébe őt beavatták abba, hogy milyen egy tánc- és mozgásközpontú, asszociációkon alapuló színházi kultúra.

Szereti a kölcsönhatásokat, nemcsak eltérő kultúrák, hanem eltérő előadóformák között is: ugyanúgy izgatja a klasszikus kőszínházi munka – dolgozott a Budapesti Kamaraszínházban, az Örkeny Színházban –, akárcsak a független produkciók. Tanít a Keleti István Művészeti Iskolában, ahol saját tapasztalatain alapuló pedagógiát követ. Halász Péter emlékére alapított Theatrica Vitae díjat kapott, beválogatták a La Femme Magazin 50 tehetség programjába.

Budapest, 2017.02.09.

Tisztelettel,

Ördög Tamás
DOLLÁR PAPA GYERMEKEI